waatas kiidetud pääwarju seest ja wäljast, kas mitdagi wõeralikku tema külles nähtawal. Silm ei näinud ühtegi muud, kui seda, et kübar mite wildist ei olnud, waid äraleigatud inimeste küünte laastudest kunstlikult koko oli walatud. Kübarat pähä pandes, nägi mees sedamaid uhkeid Kuuramaa pulme, ja palju muidu laias mailmas ündiwaid asju. Õnnelik mõte tuli kübaraga mehe pähä, kui ta imekübara abiga märku sai, et ärjapõlwelased wäga tõlparoga mehikesed oliwad. Tema ütles: Andke mulle wiisud jalga ja kep käte; pöörage silmad pääwatõusu wasta ja seljad minu poole, ärge waatake mite enne üle õla tagasi, kunni ma käsin: siis teen teile selget õiguse otsust.

Lollid ärjapõlwelased täitsid tõrkumata mehe tahtmist. Andsid wiisud ja kepi tema käte, wahtsid ise hommiku wasta, õigustegemise otsust oodates. Mees pani wiisud jalga, wõtis wembla käte, keda ta keeritades ärjapõlwelaste poole laskis kukuda. Silmapilgul olid ärjapõlwelased kui ärapühitud; ega jäänud neist muud järele kui kolm weepiiska krookslehe peale, kust rääsktas waewalt nokatäie oleks wõinud leida.

Esimene katse töö oli wäga õnnelikult korda läinud. Mees wõtis nõuks Kuuramaale pulma minna. Sai ta seda soowimist nimetates, pahemat jalakanda waksakõrguselle maast tõstnud, siis oli ta Kuuramaal, keskel rõemsas pulmaliste seltsis. Pidude peres oli wäga rohkest rahwast koos, ülemaid

ja alamaid, waesi ja kehwu, sest pulmaperemees oli rikas majamees. Kõikinägew kübara mees nägi silmi ülestõstes, teise rohkema perekonna weikeid wõeraid toa lae al, mis paljo suurem oli, kui palutud wõerad põrandal. Siiski ei näinud neid pisukest kedagi muud, kui kübara peremees. Weiked rääkisid isekeskis: „Nääte, wana onu tulnud ka pulma.“ Teised hüüdsid: „Ei ole wana onu, waid onu kübar, kep ja wiisud on wõera mehe käes.

Waheaeal toodi roawaagnad lauale. Waagnatel kõigil kaaned peal. Seal pani Kõikinägew imelist lugu tähele, mis muidu kedagi ei näinud. Pisikene perekond toa lae al oli imeliku kiirusega roawaagnad, õlle ja mõdukannud põhjani tühendanud, aga niisama rutust jalle täitnud. Nemad olid alwemat rooga ja jooki ärawõetud parema andede asemele pannud. Aga ei pulmaperemees ega ükski muu inimene pannud seda petust tähele.

Kõikinägew astus lahkelt teretates pulmaperemehe juure ja rääkis wiisaka inimese kombel: Ärge pange pahaks, auus perewanem ja pidude tallitaja, kui kogemata korral teie lustipidule juhtusin. Pulmailu õilmeid ei leita igas põesas, waid arulises aawikus; sellepärast wibisin pidusi waatama. Pulmaperemees wastas: „Tänan teid tulemast, armas kogemata külaline! Meil ei ole kellestki puudust, aidad ja kambrid seisawad söögiwaraga täidetud, meestele õlut enam kui tarwis, naistele mõdu magusat, nii